

L Ö G

um skatt- og útsvarsgreiðslu af stríðsáhættuþóknun.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallið á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Ákvæði þessara laga ná til þeirrar stríðsáhættuþóknunar, sem greidd er samkvæmt eftirtöldum samningum, ásamt þeim breytingum, er á þeim kunna að vera gerðar:

- a. Samningur milli Félags íslenskra botnvörpuskipaeigenda og skipstjóra- og stýrimannafélagsins Ægis í tilefni af núverandi stríðsástandi í Evrópu. Samningur þessi er dagsettur 12. október 1939.
- b. Samkomulag milli Félags íslenskra botnvörpuskipaeigenda og Sjómannafélaga Reykjavíkur, Hafnarfjarðar og Patreksfjarðar um kjör meðlima ofanskráðra sjómannafélaga í siglingum um stríðsáhættusvæði. Samkomulag þetta er undirritað 10. október 1939.
- c. Samningur milli Félags íslenskra botnvörpuskipaeigenda og Félags íslenskra loftskýtamanna í tilefni af núverandi stríðsástandi í Evrópu. Samningurinn er undirritaður 13. október 1939.
- d. Samningur milli Félags íslenskra botnvörpuskipaeigenda og Vélstjórafélags Íslands um stríðstryggingu og áhættuþóknun. Samningurinn er dagsettur 12. október 1939.
- e. Samningur milli sjómannafélaganna: Sjómannafélags Reykjavíkur, Vélstjórafélags Íslands, Stýrimannafélags Íslands, Félags íslenskra loftskýtamanna og Matsveina- og veitingaþjónafélags Íslands annarsvegar og skipafélaganna: Eimskipafélags Íslands h/f, Skipaútgerðar ríkisins, Eimskipafélags Reykjavíkur h/f, Útgerðarfélag K.E.A. h/f og Eimskipafélagsins Ísafoldar h/f hinsvegar, um stríðsáhættuþóknun og stríðstryggingu vegna yfirstandandi Norður-álfuófriðar. Dagsetning samnings þessa er 7. október 1939.

2. gr.

Áhættuþóknanir þær, er um ræðir í 1. gr., skulu vera undanþegnar tekjuskatti og tekjuútsvari að hálfu leyti, þannig að við ákvörðun skatts og útsvars hjá hverjum einstökum gjaldanda, sem hlut á að máli, skal draga 50% af umræddri áhættuþóknun frá skattskyldum eða útsvarsskyldum tekjum hans, áður en tekjuskattur og útsvar er reiknað. Hið sama gildir um ákvörðun lífeyrissjóðsgjalds samkvæmt lögum um alþýðutryggingar, nr. 74 31. des. 1937, 49. gr. 2.

3. gr.

Við ákvörðun um réttindi ofangreindra aðila til þeirra hlunninda, sem sjúkrasamlag veitir samkvæmt 24. gr. laga um alþýðutryggingar, nr. 74 31. des. 1937, skal eigi tekið tillit til umræddrar áhættuþóknunar, en eingöngu miðað við aðrar skattskyldar tekjur gjaldanda.

4. gr.

Allir þeir skattgreiðendur, sem áhættuþóknunar hafa notið, eru skyldir að telja til tekna á skattframtölum sínum áhættuþóknunina að öllu leyti, án frádráttar,

ásamt öðrum launum sínum. Í launauppgjöfum stofnana og atvinnurekenda til skattstofu og skattanefnda skal gera sérstaklega grein fyrir áhættuþóknun hvers einstaks gjaldanda. Um rannsóknar- og úrskurðarvald skattstjóra, skattanefnda og niðurfjöfnunarnefnda viðvíkjandi þessum málum gilda ákvæði skattalaga og útsvarslaga, eftir því sem við á. 61 30. des.

5. gr.

Fjármálaráðuneytið setur frekari ákvæði um framkvæmd laga þessara, ef þurfa þykir.

6. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 30. desember 1939.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Jakob Möller.

Fylgiskjal I.

Sjómannafélögin: Sjómannafélag Reykjavíkur, Vélstjórufélag Íslands, Stýrimannafélag Íslands, Félag ísl. loftskýtamanna og Matsveina- og veitingaþjónafélag Íslands annarsvegar og skipafélögin: Eimskipafélag Íslands h/f, Skipaútgæð ríkisins, Eimskipafélag Reykjavíkur h/f, Útgerðarfélag K.E.A. h/f og Eimskipafélagið Ísafold h/f hinsvegar gera með sér svofelldan

SAMNING

um stríðsáhættuþóknun og stríðstryggingu vegna yfirstandandi Norðurálfríðar:

1. gr. Stýrimenn, vélstjórar og loftskýtamenn, sem teljast yfirmenn, fáu upp-
bætur sem hér skal greina:

- a) Fyrir siglingar á pólskar og þýzkar hafnir er greitt 200% í uppbót. Þessi uppbót er reiknuð frá byrjun þess sólarhrings, þegar skipið fer framhjá Falsterbo, og hættir í lok þess sólarhrings, þegar skipið fer aftur framhjá Falsterbo á vesturleið. Ef skipið fer frá þýzkri eða pólskri höfn til annarar Eystrasaltshafnar, er þó hætt að greiða uppbótina þegar skipið fer yfir línuna Memel—Falsterbo. Ef skipið fer frá þýzkri eða pólskri höfn í gegnum Stórabelti eða Litlabelti, er hætt að greiða uppbótina þegar skipið fer inn í Stórabelti eða Litlabelti, eða öfugt. Fyrir siglingar annarstaðar í Eystrasalti er greidd 100% uppbót.
- b) Fyrir siglingar á Norðursjónum og Atlantshafinu er greidd 200% uppbót milli 12. gr. austl. lengdar og 20. gr. vestl. lengdar, 65. gr. norðl. breiddar og 30. gr. norðl. breiddar. Þessi uppbót er greidd frá byrjun þess sólarhrings, þegar skipið fer inn á hættusvæðið, og til loka þess sólarhrings, þegar skipið fer út úr hættusvæðinu.
- c) Fyrir siglingar til landa í Miðjarðarhafinu, sem ekki eiga í stríði, er greidd 100% uppbót. Fyrir siglingar til landa í Miðjarðarhafinu, sem eru í ófriði, er greidd 200% uppbót. Uppbótin byrjar þegar siglt er framhjá Gibraltar resp. (eða) Port Said.

- 61 d) Fyrir siglingar innan svæðis, sem markast af 65. gr. N.br. og 10. gr. N.br., 70. gr.
30. des. V. lengdar og 20. gr. V. lengdar, skal greiða 100% áhættubóknun.

2. gr. Áhættubóknun samkvæmt 1. gr. skal greiða fyrir þann tíma, sem skip er stadd innan áhættusvæðis, nema meðan það liggur í höfnum hlutlausra þjóða, að undanteknum höfnum Belgíu og Hollands. Fyrir slíka dvöl skal greidd áhættubóknun sbr. 1. gr. a-lið. — Strandsiglingar við Ísland eru undanskildar áhættubóknun.

3. gr. A. Að öðru leyti en því, sem ræðir um í 3. gr. B, 4. gr. og 5. gr., skal til grundvallar útreikningi á áhættubóknun leggja mánaðarlaun þau, sem skipverjum eru greidd samkvæmt gildandi samningum, að meðtöldum öllum aukagreiðslum. Áhættubóknun reiknast þó ekki á yfirvinnukaupi.

3. gr. B. Hásetar og kyndarar fá áhættubóknun samkvæmt 1. gr., þó þannig, að í stað 200% komi 250% og í stað 100% komi 125%. Þóknunin miðast við 235 króna mánaðarkaup hjá hásetum og 275 króna kaup hjá kyndurum.

4. gr. Áhættubóknun þjóna á fyrsta og öðru farrými, aðstoðarmatsveina og þernu skal vera samkvæmt því, sem gilt hefir eða gilda kann á samskonar dönskum skipum.

Leggja skal undir félagsdóm, hvort 4. gr. samnings Eimskipafélags Íslands frá 3. maí 1938 og 6. gr. samnings Skipaútgerðar ríkisins frá 26. maí 1935 við Matsveina- og veitingaþjónafélag Íslands skuli gilda um tölu starfsfólks þrátt fyrir þá nýju aðstöðu, sem ófriðurinn hefir skapað.

5. gr. Áhættubóknun viðvaninga miðast við 158 króna mánaðarkaup, óvaninga við 108 króna mánaðarkaup, skipsdrengja við 70 króna mánaðarkaup og káetu- og messudrengja við fastakaup þeirra og er á hinu meira áhættusvæði 300% og á hinu minna áhættusvæði 150%.

6. gr. Áhættubóknun greiðist skipverja meðan hann er í þjónustu útgerðar, hvort heldur hann er lögskráður eða farþegi á leið til eða frá skipi. — Skipstjón af völdum ófriðar telst falla undir ákvæði 41. gr. sjómannalaganna.

7. gr. Ef Ítalía gerist ófriðaraðili, telst allt Miðjarðarhaf hið meira áhættusvæði, að undanteknum spönskum höfnum. Sama gildir fyrir Eystrasalt norðan Falsterbo—Memel, ef Rússland gerist ófriðaraðili gagnvart Vesturveldunum.

8. gr. Þegar skip siglir úr einu áhættusvæði á annað, gildir hærri áhættubóknunin allan sólarhringinn.

Ákvæði samnings þessa um áhættusvæði og áhættubóknun skulu gilda frá og með 6. september 1939, en önnur ákvæði hans frá undirskriftardegi.

9. gr. Til viðbótar hinni lögboðnu tryggingu hjá Tryggingarstofnun ríkisins skulu útgerðarfélögin tryggja skipverja sérstakri stríðstryggingu fyrir örorku og dauða.

Áhöfn skal stríðstryggja á þeim skipum, sem eru stríðstryggð.

Örorkubætur, ef um fulla örorku er að ræða, skulu eigi vera lægri en kr. 22000.00 samkvæmt hinni sérstöku stríðstryggingu og hlutfallslega fyrir skerða örorku.

Örorkubætur mega greiðast sem lífeyrir. Lægstu dánarbætur skulu vera kr. 12000.00, til ekkju með eitt barn kr. 17000.00, og til ekkju með tvö börn eða fleiri kr. 21000.00. Þó skal þessi sérstaka stríðstrygging á yfirmönnum ekki fara niður úr kr. 18000.00.

Fjölskylduástæður manna í byrjun ferða skulu lagðar til grundvallar fyrir tryggingunum.

10. gr. Skipaútgerðarfélagin saman annarsveggar og stéttarfélagin saman hins- 61
veggar geta sagt upp samningi þessum með 30 daga fyrirvara. 30. des.

Reykjavík, 7. október 1939.

Sjómannafélag Reykjavíkur, Sigurjón Á. Ólafsson (sign.).

Véltjórafélag Íslands, Þorst. Árnason (sign.).

Stýrimannafélag Íslands, Jón Axel Pétursson (sign.).

Matsveina- og veitingaþjónafélag Íslands, Janus Halldórsson (sign.).

F. h. Félags ísl. loftskreytamanna, Geir Ólafsson (sign.).

H/f Eimskipafélag Íslands, G. Vilhjálmsson (sign.).

F. Skipaútgerð ríkisins, Pálmi Loftsson (sign.).

F. Eimskipafélag Reykjavíkur h/f, Theódór Jakobsson (sign.).

F. h. Útgerðarfélags KEA h/f, R. Sigurðsson (sign.) skv. umb.

Eimskipafélagið Ísafold h/f, G. Guðjónsson (sign.).

Fylgiskjal II.

Félag ísl. botnvörpuskipaeigenda og Sjómannafélag Reykjavíkur, Hafnarfjarðar og Patreksfjarðar gera með sér svofellt

SAMKOMULAG

um kjör meðlima ofanskráðra sjómannafélaga í siglingum um stríðshættusvæði.
Samkomulag þetta er gert í samræmi við ákvæði 21. gr. gerðardómsúrskurðar
21. marz 1938:

1. gr. Áhættuþóknun reiknast frá því að skip siglir framhjá Reykjanesi eða Langanesi á útleið. Fari skip til útlanda af svæðinu sunnan nefndra staða, reiknast áhættuþóknunin frá því skipið leggur af stað. Áhættuþóknun reiknast til þess tíma, er skipið siglir framhjá nefndum stöðum á uppleið eða byrjar veiðar eða kemur í höfn sunnan Reykjaness eða Langaness.

Meira en hálfur sólarhringur á áhættusvæðinu reiknast sem heill, en minni hluti úr sólarhring sem hálfur.

Innan þessa svæðis teljast ekki veiðar byrjaðar, nema því aðeins, að þær séu stundaðar yfir 12 klukkustundir.

Áhættuþóknunin er 250% og miðast við kr. 232.00 mánaðarkaup á togara, sem stundar veiðar og siglir með aflann, og kr. 270.00 mánaðarkaup á togara, sem eingöngu kaupir fisk eða er leigður til flutninga.

2. gr. Skipverjar þeir, er þetta samkomulag nær til, eru tryggðir fyrir kr. 15000.00 fyrir dauða eða örorku af völdum ófriðar eða af ósönnuðum orsökum umfram hina lögbodnu ríkistryggingu.

3. gr. Þeir, sem ekki sigla til útlanda á togara, sem veiðir, miðað við 17 manna áhöfn — (samkv. fyrri samningum) — skulu halda mánaðarkaupi sínu. Það skal á valdi skipstjóra, hve margir sigla, þó ekki færri en 12. Gert er ráð fyrir, að þeir, er fiskveiðar stunda, sigli til skiptis.

4. gr. Skipstjón af völdum ófriðar telst falla undir ákvæði 41. gr. sjómanna- laganna.

5. gr. Samkomulag þetta gengur í gildi frá undirskriftardegi, og getur hvor aðili sagt því upp með 30 daga fyrirvara.

(Undirskriftir.)

61 Fylgiskjal III.

30. des.

SAMNINGUR

milli Félags ísl. botnvörpuskipaeigenda og Vélstjórafélags Íslands um stríðstryggingu og áhættubóknun.

Stríðstrygging.

1. gr. Meðlimir F. Í. B. vátryggja á sinn kostnað hvern vélstjóra fyrir kr. 18000.00 fyrir dauða eða örorku af völdum ófriðar, eða af ósönnuðum orsökum, umfram hina lögboðnu ríkistryggingu.

Upphæð þessi greiðist aðstandendum viðkomandi vélstjóra, ef hann ferst af slíkum ástæðum, eða honum sjálfum, ef hann slasast svo mikið, að hann verði óvinnufær.

Áhættubóknun.

2. gr. Áhættubóknun skal greiða sem hér segir:

1. Áhættubóknun 1. vélstjóra reiknast 200% af mánaðarkaupinu (kr. 300.00 pr. mán.). Selji skipið aflann fyrir meira en £ 3000/0/0 reiknast aðeins 100% af fasta kaupinu, en selji skipið fyrir £ 4000/0/0, fellur áhættubóknunin af fasta kaupinu niður. 2. vélstjóri 200% af föstu mánaðarkaupi, það er af kr. 450.00.
2. Áhættubóknun reiknast frá því að skip siglir framhjá Reykjanesi eða Langanesi á útleið. Fari skip til útlanda af svæðinu sunnan nefndra staða, reiknast áhættubóknun frá því skipið leggur af stað. Áhættubóknun reiknast til þess tíma, er skipið siglir framhjá nefndum stöðum á uppleið eða byrjar veiðar eða kemur í höfn sunnan Reykjaness eða Langaness.

Meira en hálfur sólarhringur á áhættusvæðinu reiknast sem heill, en minni hluti úr sólarhring sem hálfur.

3. gr. Tapist afli skipsins af völdum ófriðar, en eigendur aflans hafa vátryggt hann fyrir því tapi, skulu aflaverðlaun 1. vélstjóra reiknast af vátryggingarupphæð aflans.

4. gr. Sé skipið eingöngu á flutningum (t. d. með bátafisk), greiðist áhættubóknun til 1. vélstjóra með 200% af kr. 600.00 mánaðarkaupi.

5. gr. Skipstjón af völdum ófriðar telst falla undir ákvæði 41. gr. sjómannalaganna.

6. gr. Samningur þessi gengur í gildi í dag, 12. okt., og getur hvor aðili um sig sagt honum upp með mánaðar fyrirvara.

Viðauki frá Vélstjórafélagi Íslands.

Samningur þessi er gerður á þeim grundvelli, að ríkisstjórn Íslands hefir lofað, að 50% af stríðshættubóknun vorri verði skattfrjáls til ríkis og bæjar, og ákvæði gengisskráningarlaga nr. 10 4. apríl 1939, sem ræða um launakjör yfirmanna á íslenskum botnvörpuskipum, verði úr gildi nún.

Af aflaverðlaunum reiknast það áhættubóknun 1. vélstjóra, sem laun þeirra hækka við hækkaðar ísfisksölur. Miðað skal við meðaltal s.l. þriggja ára, samkvæmt skýrslu Fiskifélags Íslands, í hvoru landinu fyrir sig, Bretlandi og Dýzkalandi.

Ennfremur í trausti þess, að Alþingi verði við hinni sanngjörnu kröfu vorri, að öll áhættubóknun verði skattfrjáls, eða leysa málið á annan viðunandi hátt.

Reykjavík, 12. október 1939.

Vélstjórafélag Íslands.

(Undirskrift.)

Félag ísl. botnvörpuskipaeigenda.

(Undirskrift.)